

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 8 1946

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*Osloberegning eller
Wienerberegning av Norsk
Bridgeforbunds president
H. M. Nielsen.*

Vi presenterer:

*Olav Eide,
Sinsen.*

Spill jeg husker.

„Norsk Bridge Magasin” 1947

„NORSK BRIDGE MAGASIN” har helt fra det ble stiftet utkommet med 10 nummer i året. Man fant det praktisk å sleyfe magasinet i 2 av sommermånedene.

Med den stadig stigende interesse for bridge i vårt land har gjort at det nu er behov for et bridge-magasin som utkommer hver måned i året.

Fra vår store abonnements- og lesekrets har vi særlig i sommer, mer enn noensinne, merket at de har savnet sitt bridge-organ.

Forlaget har derfor besluttet at „NORSK BRIDGE MAGASIN” i 1947 skal utkomme med et nummer hver måned, ialt 12 nummer.

Tross de store, økede utgifter til papir, trykning, porto m. m. blir kontingenten kun kr. 8.— pr. år. Løssalg kr. 0.80.

A. M. HANCHES FORLAG
KONGENSGATE 4, OSLO

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 8

Oktober 1946

17. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugenlegt. 1. Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,70 pr. nummer

Ren bridge.

Vi er alle stolte av norsk bridge, av bredden som neppe noe land har maken til, av spillovået som stiller oss i klasse med Europas beste, av vår turneringsteknikk, som selv amerikanerne kan ha meget å lære av, og ikke minst av vårt bidrag til bridgeteoriens utvikling, som også må sies å ha vært ganske respektabelt.

Men hvordan er det med vår bridgekultur, med alt det som henger sammen med spillets etiske og estetiske side?

Her er det både og, i høyeste grad både og, det ville iallfall være dumt å lukke øynene for at fremgangen på dette område ikke har vært fullt så påtagelig som fremgangen ellers. Major Johannes Brun har en gang sagt at bridge er ingen overklassesport, men den er en sport for gentlemen. Det er en stolt devise, men kan vi med hånden på hjertet si, at den også er levende og alltid nærværende innen norsk bridge, at det er den vi først og fremst retter oss etter og prøver å bli preget av?

Med hånden på hjertet kan vi ikke si det, med hånden på hjertet må vi tvertimot innrømme, at det selv i eks-

klusive turneringer stadig skjer ting som ikke burde ha forekommet. En av byens mest kjente spillere som fulgte en større mesterskapsturnering som tilskuer, har fortalt oss at han nærmest ble forferdet over den slendrian og slapphet overfor de rent etikettmessige krav han ble vidne til under sitt meget omhyggelige studium av de enkelte par og spillere. Vi er redd for at hans inntrykk er ganske godt underbygget.

I slike ting må det aldri slappes av på kravene, vi har ikke lov til å slå oss til tåls med at det ikke forekommer direkte fusk. Det er også meget annet som ikke må forekomme, av tonefall og markerte påkast, av utilbørlig nølen og halvskjulte konvensjoner, av sure miner og støyende skadefryd. Hos nybegynnere kan meget sånt skyldes uvitenhet, men rutinerte turneringsspillere vet hva de gjør og hva de burde holde seg for god til.

La oss nå, ved sesongens begynnelse, bli enige om uavkortet å gå inn for major Bruns devise. En skidden kortstokk kan vi tåle, skidne negler kanskje også, men selve spillet må være rent.

Osloberegning eller Wienerberegning?

Av N. M. NIELSEN

De nordiske forbund enedes om å foreta en sammenligning mellom Osloberegningen og Wienerberegningen på grunnlag av kampene om nordisk mesterskap. N. B. F.'s president har avgitt følgende uttalelse:

Herr K. Fr. Dawes har foretatt en beregning av samtlige kamper i Nordisk Mesterskap etter Wienerskalaen. Jeg har tatt for meg endel av de kamper hvor beregningsmåten gir forskjellig utslag.

Av de 8 tilfelle som jeg har undersøkt synes de mest karakteristiske å være følgende 3:

Danmark 1 — Sverige 1, resultat Osloberegningen (OB) 70—58, WB. 80—58. Med 14 vunne spill for Danmark mot Sveriges 11 vunne spill og 7 spill uavgjort gir OB. 70—58, og ved et tilfelle er totalscore for begge lag proportional med antall vunne spill. Følgelig gir OB. for hver kategori resultat: Danmark 35, Sverige 29 poeng, og sluttresultatet 70—58 må sies å være et korrekt bilde av kampens utfall.

Etter WB. framkommer tallene 80—58, som følge av at Danmark har vært heldig med sin poengtildeling, mens det er tydelig at Sverige må ha tapt adskillige bortfalne brøker når det med et relativt riktig scoreresultat kan få såvidt betydelig lavere antall poeng. En objektiv vurdering må dessuten medgi at en kamp hvor den ene part vinner 3 spill mer enn motparten, har fått et korrekt uttrykk gjennom sluttresultatet 70—58 etter OB., men et mindre korrekt bilde ved tallene 80—58. Det kan ikke med rett sies at det danske lag har vist så stor overlegenhet som tallene tilkjenne gir etter WB.

Som neste eksempel velger jeg det mest ekstreme utslag, som er gitt i kampen *Norge 2 — Sverige 2*. Norge har vunnet 15 spill mot Sveriges 10, 7 spill er uavgjort, og scoredifferensen er nett-

opp så meget større enn i foregående kamp som det er gitt uttrykk for ved OB.'s 39—25. Sluttresultat etter OB. 76—52.

Etter WB. vinner Norge med 88 mot Sveriges 31 poeng, altså i rundt tall et resultat tre ganger så stort som Sveriges. Enhver uhildet må uten videre kommentarer medgi at disse tall på ingen måte karakteriserer kampens utfall. Et klarere bevis for OB.'s overlegenhet kontra WB. kan neppe leveres.

Jeg tar deretter for meg kampen *Sverige 1 — Norge 2*. Sverige har 13 vunne spill og Norge 10, 9 spill er like. Sveriges totalscore var forholdsvis og kampresultatet 68—60 gir et godt bilde, som tilstrekkelig karakteriserer den bedre innsats Sverige ytet.

Etter WB. inntreffer den uhyrlighet at Norge oppnår 66 poeng mot Sveriges 65, med resultatet uavgjort kamp og overvekt til Norge. Hvorfor? Jo, det store antall svingspill er gått i Norges favør etter WB. og Sverige har igjen vært uheldig med sine tapte brøker.

Jeg må her be den interesserte analytiker om spesielt å merke seg årsaken til disse svingninger, som er i første rekke at WB. bare regner med toppene og dessuten kaster vekk alle brøker, mens OB. regner med begge lags hele innsats og samler brøkene til et hele, således at kampen uansett lengde bare kan gi en brøk — i sluttoppgjøret —, mens WB. teoretisk mulig kan gi brøker i hvert spill.

De øvrige valgte eksempler er også karakteristiske og anbefales til studium. Uten å gå mer i detaljer vil jeg bare spesielt peke på kampen *Sverige 2 — Danmark 1*, som har en fullt korrekt karakter med OB.'s 67—61. WB. gir 69—54 og den store differens skylles alene svingningene i 5 spill, hvorav 4 til Sverige og 1 til Danmark.

* * *

Herr Dawes har foretatt et sam-mendrag av poengene, som jeg ikke har hatt anledning til å revidere, men det er ingen grunn til å tvile på at det i det vesentlige er korrekt.

Etter mitt skjønn gir tallene etter OB. et rimelig uttrykk for lagenes innsats, mens en ikke kan si det samme om tallene etter WB. Ingen uheldet iakttager kan påstå at Danmarks innsats i kampen var sterkere enn Sveriges, i hvert fall ikke i en grad som karakteriseres ved slutt-tallene 29—22 i Danmarks favør.

Jeg har riktignok ikke gransket landenes innsats i detalj og gir derfor forannevnte uttalelse alene på grunnlag av mitt inntrykk. Jeg vil imidlertid gjøre et tankeeksperiment: jeg vil forutsette den mulighet at Norge i siste runde hadde vunnet over Sverige med det omvendte resultat (68—60) istedetfor å tape sine to kamper. I dette tilfelle ville Norges score etter OB. ha vært 23 sluttpoeng og etter WB. 36 sluttpoeng (den ene match var etter WB. uavgjort). Sluttstillingen ville da ha vært:

	OB.	WB.
Norge	23	36
Danmark	12	29

Norge ville således i dette tilfelle etter OB. ha oppnådd 23 poeng av 24 mulige, Danmark 12 = 50 %, mens disse to land etter WB. ville ha oppnådd henholdsvis 36/48 og 29/48.

Jeg går nå tilbake til resultatet som det virkelig foreligger og søker etter årsaken til svingningene således som disse har gitt uttrykk i slutt-tallene for de enkelte land. Det viser seg da at Sverige for begge sine lag er kommet meget uheldig ut med WB. Landet har på ingen måte fått de poeng som burde vært et korrekt resultat av innsatsen. Danmark har hatt stor fordel av WB. for sitt lag 2, som etter OB. hadde to vunne, to tapte og to like kamper, men etter WB. figurerer med ikke mindre enn fire vunne, en tapt og en uavgjort kamp. Foruten Danmark har også Norge og Finland hatt fordel av WB.,

det siste land dog automatisk ved skalaen 4-3-2-1-0.

Jeg må ofre denne skalaen noen få ord. Jeg kjenner ingen annen sport eller idrett hvor en seier vurderes etter en gradert skala; man vinner eller taper eller kampen er uavgjort. Ideen med å gradere seieren når det gjelder kamp mellom to lag er meg så fullstendig fremmed og uforståelig, at jeg ikke en gang kan sette meg inn i hvordan den kan være kommet fram. Jeg minnes at jeg i sin tid talte med mr. Culbertson om det og han ga meg omtrent følgende svar: «It is the most horrible idea I ever heard about, it is quite clear that you cannot do any more than beat your oponents, how much is irrelevant.» Denne vinnerskala gjør det mulig at et lag kan vinne samtlige matcher uten å vinne turneringen, og det er vel ikke meningen ved en serieturning.

Til slutt vil jeg nevne den alminnelige betraktning, som er at en kamp mellom to lag i første rekke gjelder kampen om hvert enkelt spill, og jeg vi være så dristig å påstå at flertall av lave spill er meget vanskeligere å melde og spille enn de store spill. Derfor bør utfallet tillegges en jevnere skala enn tilfellet er etter WB., og jeg finner det helt meningsløst å bruke en poengskala som går så høyt som til 12 poeng. Uten å være tilhenger av vurdering etter totalscore for kamper over kort distanse, vil jeg si at jeg foretrekker denne vurdering for WB., men ingen av dem kan i rettferdighet sammenstilles med OB.

Pokal til Oslos kretsserie.

En kjent Oslospiller, som ikke vil ha sitt navn offentliggjort, har satt opp en pokal som det skal kjempes om i Oslos A-klasse. Pokalen tilfaller den klubb som leverer best innsats gjennom 3 år. Så nå har A-klubbene fått et ekstra spenningsmoment, som gjør at kretskampene blir ennå mer spennende enn før. På Oslo Krets vegne takker vi den anonyme giver.

En bridgeprat med Halle.

Røntgenbildet forteller ubønhørlig om en slem betendelse i tannen, og jeg får time for å amputere roten.

Da jeg neste dag noe skjelvende innfinner meg til avtalt tid, spør en søt, hvitkledd søster meget elskverdig, men ikke akkurat beroligende:

— Er det Dem som skal opereres?

Jeg protesterer energisk overfor henne og hennes prinsipal, en av byens ledende spesialister på området. Det kan da ikke være nødvendig, sier jeg, å skremme vettet av folk ved å vifte med kniven allerede i døråpningen. En rotamputasjon er da ingen operasjon!?

— Jo da, sier han, det er akkurat det den er.

— Men alle tannleger, innvender jeg, foretar rotamputasjoner?

— Det er nok så, sier han, men spiller ikke alle mennesker bridge?

Jeg gir meg på nåde og unåde og kryper opp i stolen.

— — —

Jo visst spiller alle mennesker bridge. Med det samme jeg kom ut på gaten traff jeg en gammel venn som ville fortelle sin lidelseshistorie. Ikke tale om, sa jeg, jeg er nettopp blitt operert, notorisk operert, det kan jeg skaffe legeerklæring på.

— Du skal høre, sa han, og dro meg inn på Grand.

Jeg traff ham i Handelstanden, begynte min venn, og han sa han spilte bridge. Selvfølgelig trakk jeg ham som makker, og her er vårt første spill:

♠ 10 x x x	♠ D x x x x	♠ Kn x
♥ K x	♥ D x x	♥ Kn x x x x x
♦ D 10	♦ K x x x x	♦ x
♣ E K D x x	♣ Ingen	♣ Kn x x x

N
V O
S

♠ E K	♠ E K
♥ E x	♥ E x
♦ E Kn x x x	♦ E Kn x x x
♣ 10 x x x	♣ 10 x x x

Makker åpnet med en ruter, og vi havnet i seks, som ble doblet av Vest og redoblet av meg, som satt Nord. Som du ser er 7 trekk utapelig, men det gikk nok ikke slik. Kl. K. kom ut, makker stakk med trumf på bordet, og spilte en liten ruter til esset.

— Han skulle spilt ru. K. først, sa jeg, for å gardere seg mot D 10 x hos Øst.

— Dette er bare begynnelsen, sa min venn, nå skal du få høre hvordan det gikk videre. I tredje og fjerde stikk kom E K i spar, som lykkeligvis ikke ble stjålet. Så ruter til kongen. Så sp. D, som han kastet en kløver på. Han var tydelig skuffet da sparene ikke satt rundt, men det falt ham ikke inn å godspille den femte. Nei, ruter til knekten og kløver til trumf. Så hj. D, som fikk løpe. Vest kom inn og tok beten med kløver.

— Såvidt jeg forstår, sa jeg deltagende, har han ikke tatt i et riktig kort fra han kom inn og til spillet sluttet, ikke en gang ved et ulykkestilfelle.

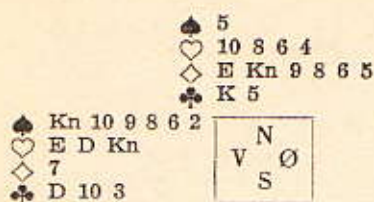
— Nei, sukket min venn, men ikke før beten var en kjensgjerning sendte han meg et skarpt blick og sa i sin iltreste tone: jeg har aldri hørt at man skal redoble uten så mye som et honorstikk.

Jeg var følelsesløs over halve fjeset, og visste at det ville bli enda verre når følelsen kom igjen. Men den ene lidelsen kunne være den annen verd. Alle mennesker spiller bridge, sa jeg trøstende til avskjed, men det er med å føre kortene som med å føre kniven, både en selv og ens medmennesker har mest glede av det når en kan.

En god makker er en sjelden gave, men du verden hvor mye en kan få ut av bridgen hvis forsynet er en nådig. For eksempel:

Meldingene:

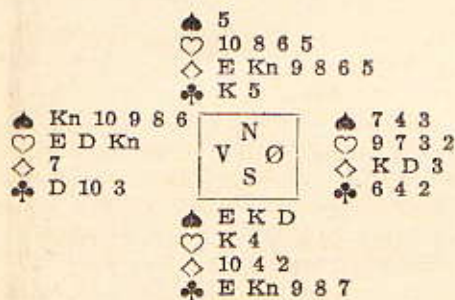
Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♠	2 ♦	pass
3 gr.	pass	pass	pass

De sitter Vest og spiller ut sp. Kn. Makker legger sp. 3, spilleren stikker med damen. Nå følger en liten ruter, som knipes med 9 på bordet. Makker stikker med damen, og returnerer spar. Spilleren, som tydeligvis kan sine ting, stikker med esset og fortsetter med ru. 10.

Ja, que faire? som de sier i den sydligste delen av Frankrike, og for såvidt også i den nordligste.

Det er tydelig at her må det drastiske forholdsregler til. Følgelig lempet De sp. 10, makker kommer inn, returnerer hjerter, og spilleren går bet. Kortene var:

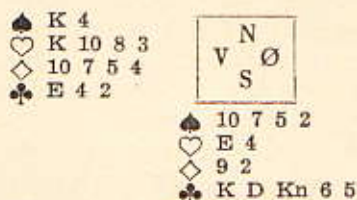

Tro endelig ikke at dette har noe med Lavinthal å gjøre. Øst-Vest var intelligente spillere som klarte seg foruten. Syd brukte først damen i spar, så esset. Det er et ypperlig maskespill, som Øst ikke kunne gjennomskue. Men når makker kaster sp. 10, kan han ikke ha kongen. Og da er hjerter det eneste han kan være interessert i. De kan bytte om fargene som De vil, og kommer da ut for situasjoner hvor Lavintal ikke vil være Dem til større hjelp enn en flaske karve mot hodepine, men har De en makker som forstår, vil alt være i orden.

Vi tar et motspill til med det samme:

Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 ♣	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

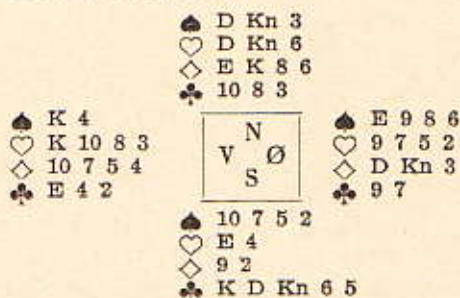
Makker spiller ut sp. 6, De stikker med sp. K, spilleren legger sp. 3.

Que faire? som de sier over hele middelen av Frankrike.

Jeg har forelagt dette spillet for en rekke presumptivt bridgekyndige venner, og det var forbausende å se hvor mange det var som kunne sitt Merri-mac Coup.

Hj. K tilbake, for å ta ut bordets innkomst til kløverne, lød det nesten i kor.

Det ville være et meget elegant motspill, men også det eneste som gir spilleren kontrakten.

Med litt omtanke skulle det ikke være vanskelig for Vest å tyde situasjonen. La spilleren ta sine 4 kløvestikk, men hvor skal han få de fem øvrige fra? Han må innom hj. K, og dermed har De og makker 4 stikk, bare i rene toppkort. Medmindre spilleren skulle ha tre ruterhold, vil ruter tilbake i annet stikk bete kontrakten. Da etablerer De og makker det femte stikke før spilleren får sitt niende.

Legg merke til at selv helt ordinært motspill, med spar tilbake, fører til

— Du får spille, sa Nord endelig.

Hansen strammet seg opp, og forlangte hjerteress på bordet; så trakk han en spar og knep med damen, og slo sparesset. Dermed var motspillerne re-nons. Så fortsatte han med hjerterkongen. Det var et spennende øyeblikk før han bestemte hva som skulle legges på på bordet, kløver eller ruter. Tilslutt valgte han kløver. I ruter hadde han tross alt 5 kort, og det femte kort i en farge var et langfargestikk, hadde han lest et sted. Så fortsatte han med hjerterdamen, og la nok en kløver på bordet. Øst la hjerterknekt.

— Men da må tieren stå også, tenkte unge Hansen forvirret, jeg prøver. Han prøvet, den sto, og bordets siste kløver forsvant. Og nå kunne ikke engang unge Hansen unngå å vinne, ved å stjele 2 kløver og legge den tredje på ruterkongen. 7 redoblede spar i farensonen, 2840 poeng. Hansens lagkamerater, som sto rundt og så på, trakk et lettelsens sukk, men da de begynte å regne på resultatet igjen, ble det like håpløst. Det måtte ennå en slik syver til for at de skulle ha sjanse til å vinne, og hvordan skulle det gå for seg når kortene var:

♠ x	♠ K x x	♠ D Kn x x x
♥ Kn x	♥ E D x x x x	♥ x
♦ Kn x x x	♦ K D	♦ x x
♣ E K x x x x	♣ x x	♣ x x

♠ E	♠ D Kn x x x
♥ K x x x	♥ x x x
♦ E x x x x	♦ x x
♣ D Kn x	♣ x x

♠ N	♠ D Kn x x x
♥ V	♥ x x x
♦ S	♦ x x
♣ S	♣ x x

De hadde imidlertid ikke regnet med unge Hansen.

Øst åpnet med 4 spar. Unge Hansen synes det var flotte kort til å be makker å velge mellom de 3 andre farger, og stolt sa han 4 grand. At det skulle 4—5 HS til for denne melding svevet han i lykkelig uvidenhet om. Nord svarte kontant med 7 hjerter, dette kunne ik-

ke være tvil om. Vest doblet og Nord redoblet igjen.

Øst spilte ut spardamen. Unge Hansen så på sin makkers rasende ansikt at her skulle det bli kjeft å få, den kjeften som han var blitt spart for i forrige spill, fordi han på en måte som han riktignok ikke selv forsto hadde fått 13 stikk. Hva ville vel guttene i klubben si nå, når han hadde ødelagt alt sammen? Men plutselig gikk det et forklarelsens smil over Nord's ansikt, og unge Hansen følte det som om taket på strupen begynte å lette. Det hadde han også grunn til, for Nord stakk med spares, trakk 2 ganger trumf, konge og dame i ruter, spar til trumf, ruteress, kløver hos Nord, ruter til stjeling, inn på hjerterkongen, og på den siste ruter forsvant Nord's siste kløver. 7 redoblede hjerter, pluss 2840 igjen.

Det ble regnet og regnet over en lav sko, og tilslutt ble det endelig konstatert at unge Hansens klubb hadde vunnet på brøken. 80—80 i matchpoeng, og 0,05 i overvekt på brøken.

Klubbkameratene var fullt klar over at seieren skyldes unge Hansen, og på en fest som ble arrangert etterpå holdt formannen en tale for ham. Han konkluderte med at unge Hansen var av den typen som ikke alltid meldte etter boka, men forsto å bryte reglene når det trengtes. Og slik en mann var uvurderlig for et lag.

Rolf Boe.

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

Spill jeg husker.

Av Olav Eide.

Det er kledelig, men en smule overflødig beskjedenhets når Olav Eide i innledningen til sin artikkel karakteriserer seg selv som «et kjærteffer offer ved bridgebordet».

Makkerparet Eide—Andersen har gjennom flere år hørt til de ledende i hovedstadens bridge, og det Norgesmesterskap de i år var med på å vinne, var ingen tilfældighet. Heller ikke deres ypperlige innsats i Nordisk, hvor de uten tvil høvde seg som et av turneringens mest velspillende par.

Eide er en bunnsolid og ytterst sympatisk spiller. Han kan sin teori, og han fører sine kort på en utmerket måte. Og han er en av de yngste blant Oslos elitespillere, så vi får nok høre atskillig mer om ham i årene som kommer.

Jeg er dessverre et kjærteffer offer ved bridgebordet, fordi jeg svært ofte har gått i motpartens feller, og spilt kortene akkurat som de ønsker det. Først når motstanderne sitter og nyter sin topp oppdager jeg det fatale. Min makker er like traust, han bruker merkelig nok aldri kjeft. Han vet han har påtatt seg en vanskelig oppgave når han har lovet å lære meg spillet, men han fortsetter like utrettelig med anskuelige eksempler, idet han mener det er den eneste måten jeg kan lære på. Og når det en sjelden gang går bra gleder vi oss sammen over framgangen.

Det hender at jeg bringer makker opp i håpløse kontrakter, og hvis det dreier seg om en mindre viktig turnering pleier han i neste spill å putte meg i en like håpløs kontrakt, for at jeg skal lære. Dette var grunnen til at jeg i en klubbkonkurranse kom i 6 hjerter på følgende kort:

♠	E x x	♠	K Kn x	♠	x x x x
♥	Kn x	♥	E 9 x	♥	D
♦	K D x x x	♦	E 9 8	♦	x x
♣	K D x	♣	E Kn 9 x	♣	x x x x x x

N	Ø
V	S

♠	D 10 x
♥	K 10 8 x x x x
♦	Kn 10 8
♣	Ingen

Meldingene gikk:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 ♦	dobl	pass
3 ♥	pass	6 ♥	

Utsnill hi, kn. Øst la damen, og jeg fikk stikken for kongen. Situasjonen var ikke lys, men jeg trakk en liten ruter fra egen hånd, og da Vest la liten, knep jeg med åtterten på bordet. Den holdt. Nå var kontrakten opplagt med riktig sparvariant. Jeg gikk hjem på hjerter 10, og spilte liten spar, Vest la liten, og jeg fikk for kongen. Så hjerteress, og kløveress, som jeg la en liten ruter på, og en liten kløver til trumf. Så kom alle trumfene. På nest siste hjerter kastet Vest kløverdamen, og jeg plasserte ham da på sparesset, kongen og damen i ruter og kløverkongen. Og da ville han bli skvist sønder og sammen. På siste hjerter la han sparesset, hans eneste sjanse var jo at makker hadde damen. Så gikk jeg inn på bordet på ruteress, trakk spar 9 og knep med tieren, og fikk like godt et overstikk.

I følgende spill brakte et par små manøvrer motparten helt på villspor, og jeg fikk et «snilt motspill».

♠	E Kn x x	♠	D 9 x x
♥	E x x	♥	10
♦	D 10 x	♦	E Kn 9 x
♣	8 8 2	♣	K 10 x x

N	Ø
V	S

♠	K x	♠	10 x x
♥	Kn 9 7 4 2	♥	K D 8 x
♦	x x	♦	K x x x
♣	E D 9 x	♣	Kn x

Tjente danskene på sine «kufiske» meldinger?

En svensk kommentar til Nordisk mesterskap.

Den svenske dagspresse, som i allminnelighet vier bridgen langt mindre plass enn den norske, har stort sett nøyet seg med å bringe de rent tallmessige resultater fra Nordisk bridge-mesterskap. Et utførlig referat med kommentarer har vi bare funnet i Gøteborgs Morgentidning, som skriver:

Dette er den største internasjonale bridgetevling siden krigen, og resultatet ble imøtesett med en enorm interesse, særlig i Norge, hvor konkuransen-bridgen under krigen er blitt en virkelig folkesport. Man får et inntrykk av den kjempeinteresse turneringen måtte bli omfattet med, når man er på det rene med, at Oslo, en by på Gøteborgs størrelse, har over 7000 organiserte tur-

neringsspillere, hvortil kommer alle medlemmene av de mer private klubber. I Gøteborg kan en i høyden regne med 400 turneringsspillere!

Norsk bridge gjør seg imidlertid ikke gjeldende bare i bredden. Også med hensyn til kvaliteten er nordmennene på toppen, og de svenske deltagere regnet ikke med å ha noen sjanse til å bli nordiske mestre.

Desto mer gledelig var det at det svakeste damelaget kunne triumfere over sine norske og danske motstandere.

Det svenske herrelaget hadde ikke den samme suksess, men bet godt fra seg og leverte, tross motgang i begynnelsen, en frenetisk sluttspurt, som

Meldingene gikk:

Vest: Nord: Øst: Syd:
1 ♡ 1 dobl. 1 ♠ 1 gr.

Vest spilte ut hjerter 4. Utspillet gjorde det sannsynlig at Øst hadde en høy hjerter singel, og jeg stakk derfor med esset på bordet for at Vest skulle tro at makker ga styrkekast. Så trakk jeg kløver 2 fra bordet. Øst la tieren, jeg knekten og Vest stakk med damen. Han fortsatte som beregnet med liten hjerter, og jeg fikk for åttereren. Jeg fortsatte med kløver, Vest fikk for nieren. Nå kom sparkongen, jeg stakk på bordet og trakk nok en spar, slik at Øst kom inn på damen. Han valgte å fortsette med en ruter, jeg fikk stikket for tieren på bordet, og innkasserte mine 2 hjertestikk. På den siste hjerteren valgte Øst å legge spar, og således fikk jeg 2 sparstikk til også. 2 trekk.

Det verste som kan hende i turnering er etter min oppfatning å gå bet i en syver. Jeg var derfor ikke særlig høy i hatten da jeg i en kretskamp i fjor havnet i 7 grand med følgende kort:

♠ x			
♡ E K x x			
◇ E Kn x x			
♣ E 9 x x			
♠ Kn x x			♠ K 9 x x x
♡ D 10 9 x x	N V O S		♡ Kn x x
◇ K D x x			◇ 10 x x x
♣ x			♣ x
		♡ E D 10 x	
		♡ x	
		◇ x	
		♣ K D Kn 10 x x x	

Ruterkongen kom ut. Jeg stakk med esset, og trakk spar og knep med damen, som holdt. Så kom kløverne. Vest kastet heldigvis en spar, og da kom en 2-sidig skvis nesten automatisk når den siste kløveren ble spilt. Hvis Vest holder spar og ruter, og Øst hjerter, kan det ikke bli noen skvis i det hele tatt.

Når jeg «husker» spillet er det ikke fordi det er noe særlig framifrå, men fordi jeg trakk et slikt lettelsens sukk da spillet var over. Det hadde ikke vært særlig morsomt å gå bet og tape kampen på en slik lettsindig melding.

skaffet det en sikker annen plass. Svenskene slo Finland i første runde, mens Norge vant overlegent over Danmark. I annen runde møtte Sverige Danmark, med klar seier for begge de danske lag. Det var et bittert nederlag for de blågule, men resultatet skyldes for en stor del danskernes temmelige kufiske¹ meldesystem. Hvert par hadde sitt system, som ble forklart i iltempo før matchen. — det var ikke lett senere å huske alle variantene, og svenskene tapte mange spill på uheldige utspill, som skrev seg fra mange kunstige danske grunnmeldinger.

Norge utklasset det ene finske laget, men fikk bare uavgjort mot det andre. I tredje runde slo Danmark Finland, mens Norge vant over begge de svenske lagene. Det norske paret R. Halle—Robert Larssen sto her i en særklasse, og spilte en bridge som lå langt over hva vi hittil har sett i Sverige.

Uttagningen av det svenske laget hadde på forhånd vært gjenstand for skarp kritikk fra dem som følte seg forbigått, men alle de svenske spillere som var med har all ære av sin innsats. Fra norsk og dansk side fikk særlig gøteborgeren Tom Wennberg meget rosende omtale, han ble stillet i klasse med de norske stjernene.

Lederen for det svenske laget, direktør Erik Lundgren, Gøteborg, skilte seg fra sin oppgave med bravur, og tolket under festmiddagen svenskernes takknemlighet på en måte, som vant alminnelig anerkjennelse. Den norske gjestfrihet var forøvrig enestående, og arrangementet stort sett av høyeste klasse.

¹) Kufisk skriver seg fra Kufa ved Bagdad, som bl. a. er kjent for sine mangfoldige arabiske mynter. Kufisk skulle da bety arabisk. Vi ville på norsk heller sagt gresk, altså noe som de fleste ikke skjønner stort av, eller la oss si vanskelig å tyde. Danskene hadde mange hjemmelagde tillempninger av Culbertson, noe som vi for vår del dog skulle tro at de gjennomgående heller tapte på enn dro fordel av.

KOMMENTAR

«Det er mange som heter Hansson, men det er bare en Per Albin.»

Det er odelstingspresident Oksvik, en gammel venn av den avdøde svenske statsminister, som sier dette i en dypfølt nekrolog i «Dagens Nyheter». Bedre kan det sikkert ikke sies.

Personlig har jeg dog savnet en ting i alle skilringene av Per Albin Hanssons vita som pressen har brakt etter hans død: at han var en ivrig dyrker av bridgen. Hans arbeide levnet ham ikke mange fristunder, men de få han fant å kunne bevilge seg, gikk oftest med til bridge i en krets av gode venner.

Her er et lite bidrag til et bridgens leksikon:

Klinkende opplagt: en kontrakt som Deres makker har splitt bort, men som De ville ha fått etter å ha sett alle fire hender.

Innspill: en spillemåte hvorved man setter motparten inn i det håp at de ikke tar resten av stikkene.

Vienna coup: en form for skvis hvorved man godspiller et kort for motparten, som siden tar beten med det godspilte kortet.

Grand coup: en spillemåte hvorved man trumfer stående stikk, og går bet da motparten blir lengst i trumf.

Ekspert: en spiller som får særlig mange stikk når han skriver om sine spill.

Et av de pussigste spill jeg har vært ute for forekom i robberbridge for noen måneder siden. Rolf Bang og jeg, som for anledningen var makkere, kom lett og smertefritt i en storeslem i grand, som aldri burde vært meldt:

♠ E K x
♥ E x
♦ E K Kn 10 x
♣ E x x

N
V Ø
S

♠ Kn 10 9 x x x
♥ D x
♦ x x
♣ K 10 x

Jeg satt Syd og skulle spille 7 grand, som var doblet av Øst. Vest spilte ut hj. Kn. Jeg stakk naturligvis med esset og trakk sp. Ess. Vest var renons! Hvilken er Deres beste sjanse og hvordan vil De spille?

Med respekt å melde: det er ingen sjanse

i det hele tatt. Så langt var jeg kommet i mitt resonnement, da det plutselig slo meg at selv et halmstrå kan være noe å ty til, når det ikke finnes annet i farvannet. Ett var klart: Hvis jeg forsatte med sp. K, ville Øst legge en liten, han måtte legge en liten, at han skulle legge damen var en komplett utenkelighet.

Men hvis jeg straks trakk en liten fra bordet . . . ? Nei sjansen kunne ikke en gang måles i promille, men det var iallfall et halmstrå.

Og det holdt, hva enten De tror eller ei. Det kom en liten fra Øst, jeg stakk med knekten, og resten artet seg i form av en ganske plebeiersk skvis mot Øst, som hadde både hj. K, ru. D og D Kn i kløver.

Om det var sent på natten?

Ja, meget sent.

Alle bridgemagasiner har sine oppgavespalter, «Master Solvers club», «What do you know», Ekspertklubben (for å ta den fineste av dem alle) o. s. v.

Jeg har ofte prøvet meg med slike oppgaveløsninger, men oftest med en meget betinget suksess. I slike tilfelle vil en helst tro at det er magasinets løsninger som er gale, ikke ens egne. Men det kan også hende at det ikke er feil på noen av sidene, at oppgavene representerer slike grensespørsmål, hvor det ene kan være like riktig som det andre. (Ta det som en god trost hver gang De bommer på en løsning!)

Jeg husker jeg en gang fant en oppgave i «Bridge World», som jeg gjerne vil høre Deres mening om:

De er Syd og har

♠ D 5
 ♥ Kn 9 3
 ♦ D 10 4
 ♣ E D 9 7 6

Øst melder pass, De sier pass, og det samme gjør Vest. Så åpner Deres makker i fjerde hånd med en kløver. Øst passer igjen, og spørsmålet er hva De skal melde.

Det var Howard Schenken, en av Amerikas ledende spillere, som hadde satt opp denne oppgaven, og hans var gikk ut på at Deres beste melding er 3 kløver.

Jeg var dypt uenig, men så gikk det en stund, «Bridge World» hadde glemt det hele, helt til nøyaktig den samme oppgave dukket opp i spalten til Sam Fry. Og der var løsningen 2 grand!

Personlig hadde jeg meldt en hjerter på de kortene, men 2 grand forekommer meg å være atskillig bedre enn 3 kløver. Etter 3 kløver er det sannsynlig at makker sier 3 grand, men det er absolutt en fordel å få granden på den hånden som har D x i spar. Og hvor-

om all ting er, når de lærde strides, skal man ikke forlange at vi alminnelige dødelige skal finne ut av det.

Det hender fra tid til annen at det kommer protester mot Ekspertklubbens løsninger, som selvfølgelig ikke alle kan være like klare og uangripelige. Men jeg vet at Rolf Bøe, som stiller med denne spalten, er meget omhyggelig i sine kommentarer, og at han velger oppgavene ut fra en meget kritisk gjennomgåelse av dem. Men det er ikke til å unngå at Ekspertklubbens formann og Ekspertklubbens medlemmer kan ha forskjellig syn på tingene, akkurat som Schenken og Fry.

R. H.

Norsk Bridgeforbund meddeler:

Autorisasjonsprøve for bridgelærereksamen vil bli holdt 9. november i Oslo. Eventuelle kandidater må melde seg til Forbundets kontor innen 5. nov.

* * *

Det er sendt ut innbydelse til Norgesmesterskapet for klubber og Norgesmesterskapet for par. Magasinet kommer dessverre så sent ut at anmeldelsesfristen for Norgesmesterskapet for klubber sannsynligvis er utløpt før De leser dette. Men klubbene har fått beskjed på vanlig måte gjennom sirkulære.

Norgesmesterskapet for klubber arrangeres som vanlig, med innledende kamper etter utslagsmetoden inntil det gjenstår 8 lag, som spiller en finale alle mot alle i Oslo. Kampene i utslagsrundene er på 40 spill, i finalerundene på 32 spill.

Norgesmesterskapet for par arrangeres også som vanlig, det vil si at kretsene arrangerer de innledende rundene, og hver krets får representasjon i finalen i forhold til det antall par som starter i innledende runde. Vinnerne av utslagskampene i de enkelte kretser får titelen av kretsmester. I finalen deltar 24 par.

Startkontingenten i Norgesmesterskapet for klubber er kr. 20,— pr. klubb for 1. runde, og kr. 10,— pr. klubb for hver av de øvrige runder. I Norgesmesterskapet for par betaler

Amerikansk meldeteknikk.

Amerikanerne har sine vanskeligheter med meldeteknikken de også, således finner vi følgende spill i Bridge World:

♠ E 8	N V S Ø	♠ Kn 10 7 2	
♥ E K D Kn			♥ 8 3
6 2			♦ 9 8 5 3
♦ E K D			♣ K 7 2
♣ E 5			

Bridge World skriver: Syd åpner på vanlig måte med 2 hjerter, og Nord svarer 2 grand, som benekter et honnørstikk. Syd kan ikke på noen måte finne ut at Nord har en viktig konge. Syds eneste sjanse til slem er å melde 5 hjerter, i det håp at Nord vil høyne til 6 med en konge.

Da spillet forekom, passet Nord til 5 hjerter — og hvem vil klandre ham for det?

Såvidt Bridge World. Vi må da ha lov til å tro at de oppskrytne kontrollmeldinger (cue-bids) ikke nytter her. Derimot vil man lekende lett finne fram med de av amerikanerne så foraktede spørremeldinger. Det meldes:

2	♥	—	2	gr.
4	♣	?	4	gr.
5	♠	?	6	♥
				pass

hvert par kr. 6,— i tillegg til den kontingent som kretsen fastsetter. Reisebidrag utdeles som vanlig.

Det er fra enkelte hold blitt antydnet at Forbundet får et stort overskudd på arrangementet av Norgesmesterskapet for par. I den anledning meddeles at N.M. for par 1946 innbrakte tilsammen kr. 9652,— i startkontingent. Utgiftene til reisebidrag, lokaleleie, materiell, premier m. v. var kr. 8672,—, altså et overskudd på kr. 980,—.

I Norgesmesterskapet for klubber var den samlede startkontingent kr. 6910,—, og i reisebidrag ble det utbetalt kr. 3500,— i innledende runder og kr. 3520,— til finaleklubbene. Turneringen ga Forbundet et underskudd på kr. 3280,— og Bergen og Hordaland krets et underskudd på kr. 1570,—.

I Bridge World finner vi også følgende meldeproblem.

De er giver og har:

♠	E	K	Kn	10	5
♥	E	Kn	6		
♦	E	K	4		
♣	E	D			

Hva melder De?

Svaret er 3 grand, 2 spar er absolutt feil. Grunnen er at hvis De åpner med 2 spar, svarer makker sannsynligvis med 2 grand, og De vil komme til å spille 3 grand med Deres kort på bordet. Det er selvfølgelig mulig, skriver Bridge World videre, at makker kan ha kort som gjør 4 spar berettiget, mens 3 grand kan betes, men det er bare 5 % sjanse for det (???).

Vi vil anbefale amerikanerne å titte litt på Herberthkonvensjonen etter en 2-åpning, og åpne med 2 spar selv om de ikke vil bruke den. Selvfølgelig kan det konstrueres tilfelle hvor 3 grand bare kan vinnes hvis åpnerens hånd ikke kommer på bordet. Etter Bridge World er det litt over 50 % sjanse for å klare 3 grand hvis åpnerens hånd er skjult, litt under 50 % sjanse hvis åpnerens hånd ligger på bordet. Det blir derved en svak fordel å få granden hos åpneren. Det er riktig nok, men det oppveies av den fordel De har ved å få vist sparfargen. Det er ikke forbudt for makker å ha:

♠	x	x	x	x
♥	x			
♦	x	x		
♣	x	x	x	x

Få hjerter ut, og la spardamen sitte tredje til høyre for åpneren. Nå kan De tegne Dem 3 grand, men 5 spar vil vinnes lekende lett, og med litt tur kan De vinne både 6 og 7 spar.

Et annet eksempel. De sitter Syd med:

♠	K	x	x
♥	x	x	x
♦	x		
♣	E	x	x

og meldingene går:

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Seriesystemets svakheter i lagturneringer.

De fleste holder vel seriesystemet som det eneste rette i finalen i Norgesmesterskapet, eller lignende lagturneringer, men vi skal se litt på svakhetene ved dette system.

Når noen runder er spilt, vil det uvegerlig bli noen lag som ikke lenger har sjanse til å vinne, eller til overhodet å oppnå en god plassering. Selv om disse lag ikke gir helt opp og bare «holder i kortene» i de siste kamper, så er iallfall interessen borte, og dermed *gnisten*. Og hver eneste spiller må vel innrømme at spillet hans er dårligere når *gnisten* er vekk. Når man vet man er slått, og ikke har noen sjanser mer, blir det hele interesseløst. Hva iallverden interesserer det en spiller hvem som vinner av de 2 andre helt ukjente lag?

Disse, vi kan kanskje kalle dem uinteresserte lag, kan imidlertid ofte avgjøre hele turneringen. La os f. eks. se litt på de Norgesmesterskapsfinaler som er arrangert etter systemet alle mot alle. I 1940 vant Singelton, men Larvik sto best før siste kamp. Her spilte Larvik mot Stavanger, og tapte. Men hva ville skjedd hvis Stavanger hadde

spilt dårligere? Da ville Larvik vunnet kampen, og blitt Norgesmester. Det kan ikke være riktig at spørsmålet om Singelton eller Larvik skal bli mestre delvis skal avhenge av Stavangers innsats. I 1941 gjentok det samme seg. Larvik ble mestre, men hvis A. B. C. hadde spilt dårligere i sin siste kamp mot Astra, kunne Astra ha vunnet. I 1942 var Astra knusende overlegen, og vant alle sine kamper. I 1943 fikk vi sirkus for alvor. Før siste runde lå Blommenholm og Forcingklubben likt i vinnerpoeng, og bare noen stakkars få matchpoeng skilte. Begge skulle møte uinteresserte lag i siste runde. Nå vant Blommenholm, men hvis deres motstandere hadde spilt bedre, eller Forcingklubbens motstandere dårligere, ville Forcingklubben blitt mester. Her var altså innsatsen fra 2 uinteresserte lag av like stor viktighet som Blommenholms og Forcingklubbens innsats. I siste Norgesmesterskap var Sinsen knusende overlegne.

Nå vil ikke jeg påstå at disse års Norgesmestere ikke har fortjent sin tittel, langt i fra. Men disse betraktninger viser iallfall at det er for mange tilfeldigheter til stede. Vi kan nårsomhelst oppleve et fullstendig sirkus, hvor en

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 \diamond	pass	1 \heartsuit	1 \clubsuit
2 \spadesuit	pass	2 gr.	pass
3 \diamond	pass	?	

2 spar er etter amerikansk oppfatning kontrollmelding, som viser sterke kort — krav til utgang. Hva skal De nå melde som Syd?

Svaret er *pass*. Kortene passer ikke sammen, det får ikke hjelpe at Nord har krevet.

Nå tror jeg jeg vil be om mine himmelblå. Til en over en kreves 1 HS og femkortfarge, og det har Syd. Nord har ingen grunn til å anta at Syd skal

ha tilpasning i ruter, og når han likevel krever til utgang, må han ha en mening med det. Kanskje Nord har hjertestøtte, men foretrekker å melde ruterfargen en gang til, eller kanskje han har en gående ruter, eller kanskje han har andre grunner til å kreve. Ved å passe gjør Syd seg til formynder for makker, og avgjør — uten å ha sett Nord's kort — at hans melding er gal. Jeg lurer på hvor mange protester vi ville fått hvis vi hadde tillatt oss å sette denne oppgaven i Ekspertklubben.

R. B.

E K S P E R T K L U B B E N

Juni-konkurransen:

1. premie: Torolv Tveiten, Steinkjær.
2. premie: Harald Lund, Lilleaker.

Oppgave nr. 15.

♠ 7 5 4
♥ E 7 6
♦ 5 4 2
♣ E K 9 7

	N	
V	Ø	
	S	

♠ K D Kn 3
♥ 9
♦ E D 7 6
♣ D Kn 5 4

Syd spiller 6 kløver. Vest spiller ut spar 10, Øst stikker med esset og brin-

ger mer spar. Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse. (NB! ruterfargen sitter 4—2.)

Oppgave nr. 16.

Meldingsforløpet er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med?

♠ D 6
♥ K 7 5
♦ E Kn 3
♣ E D 10 6 4

Begrunnelse.

klubb blir Norgesmester fordi den vinner sin siste kamp 100—28 eller noe slikt, mens nr. 2 kanskje har bedre matchpoengscore mot samtlige andre klubber.

Det har vært nevnt at seriesystemet iallfall er det beste for å bestemme den videre rekkefølgen. Nå spiller dette for det første ingen stor rolle, Norgesmesterskapets hensikt er å kåre *mesteren* på den mest rettfærdige måten. Hvem som blir nr. 2 og hvem som blir nr. 3 er av mindre interesse. Men denne påstand er heller ikke sikker. Se bare på Nordisk Mesterskap.

Det norske lag vant ialt 9 kamper, 1 ble uavgjort og 2 ble tapt. Begge tap kom i siste runde, etter at det var blitt klart for alle at Norge var sikre vinnere. Selv tap på 128—0 i begge de siste kamper kunne ikke endre dette. Nå er det selvsagt mulig at Norge ville tapt disse 2 kamper under enhver omstendighet, men det er også mulig at tapene skyldes reaksjonen. Våre lag hadde allerede vunnet turneringen, det spilte ingen rolle for dem hvordan det

gikk, og da er det en meget rimelig forklaring at gnisten forsvant. Det ikke lenger overskuddet og gnisten som gjorde utslaget, det var bare å komme igjennom de 2 kampene for å få notert et resultat. Dette spilte selvsagt en stor rolle, om jeg ikke vil påstå at det spilte noen avgjørende rolle. Det *kan* hende, men vi vet ikke. Derimot er det helt sikkert, at hvis Norge hadde vunnet begge kampene — og de ble tapt med en meget liten margin — ville det blitt et annet land på 2. plass.

Jeg synes at cupsystemet byr helt andre perspektiver. 8 lag møtes til slutt-kampene som hittil, og de møtes først 2 og 2 i kamper på f. eks. 64 spill. De 4 vinnere går videre til semifinalen, som også spilles på 64 spill. Til slutt spilles finalen over 96 spill. I kamper med så mange spill bør det bli en rettfærdig vinner, og de 2 lag som står igjen til finalen vet at det bare er deres og motstandernes innsats det kommer an på, det spiller ingen rolle hva andre spillere og lag gjør. Og det er det riktige.

Losning til oppgave nr. 13.

♠ D 8
 ♥ E 9 4
 ♦ Ingen
 ♣ E K D Kn 8 7 4 3

N
V Ø
S

♠ E K 6 3
 ♥ Kn 10 7 5
 ♦ 4 3
 ♣ 10 9 5

Meldingene er gått, med Vest som giver og ingen i sonen:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
3 ♦	4 ♣	4 ♦	4 ♠
5 ♦	6 ♣	6 ♦	7 ♣
pass	pass	pass	

Utspill ruter 5. Nord stjal med liten trumf og trakk kløver ess. Øst var re-nons og la en liten spar. Hvordan vil De spille videre som Nord? Begrunnelse.

Meldingene viser at Vest må være lang i ruter, sannsynligvis E K D syvende eller noe slikt. Videre har han 2 kløver, og kan derfor ikke ha mer enn 4 kort i spar og hjerter. Det er derfor rimelig å tro at Øst er lang i spar. Men da er saken klar, det kan framtvinges en skvis, enten mot Øst hvis han har K. D. i hjerter, eller dobbelt-sidig hvis hjerterhonnørene skulle sitte på hver sin hånd.

Vi spiller kløverne til bunns, og før den siste kløver spilles er stillingen:

♠ D 8
 ♥ E 9 4
 ♦ Ingen
 ♣ 3

N
V Ø
S

♠ E K 6 4
 ♥ 5
 ♦ 4
 ♣ Ingen

Vi har regnet med at Øst har 4 rutere, det er det mest sannsynlige. Hvis han ikke har kastet alle sitter han nå med

4 spar, en hjerterhonnør og en ruter. Siste kløver fra Nord gjør det da av med ham. Oppgi han ruter, kommer 3 ganger spar og skviser Vest. Legger Øst spar er alt over. Men han legger kanskje hjerterhonnøren. I såfall spilles spar 3 ganger, og så knipes Vests hjerterdame. Det er av denne grunn at Syd må passe på å kvitte seg med knekten og tieren i hjerter — for ikke å blokere.

Hvis Vest skulle kaste alle ruterne, og sitte igjen med 4 spar og 2 hjerter, er det hele en enkel affære. De spiller først Deres siste kløver, og deretter 3 ganger spar. Hvis ikke hverken ruter 4 eller spar 4 nå er godspilt, kan ingen av motspillerne ha mer enn 1 hjerter igjen.

Losning til oppgave nr. 14.

Nord-Syd har 60 på annen utgang, Øst-Vest er utenfor sonen. Nord åpner med 1 spar, Øst sier 2 hjerter. Hva melder De nå som Syd med:

♠ D 9 3
 ♥ 8 3
 ♦ E K 10 4 2
 ♣ K 8 5

Begrunnelse.

De skal melde 3 ruter. Motparten vil sannsynligvis ikke la Dem få lov til å spille 2 spar, men melde 3, og kanskje siden også 4 hjerter. Hvis De støtter sparfargen først, har De ikke noen god melding neste gang, det er ikke bra å støtte 2 ganger med minimums trumfstøtte. De melder derfor 3 ruter først, og kommer igjen med en sparmelding neste gang det blir Deres tur. Makker får valget mellom spar og ruter som den endelige sluttmelding.

Følgende oppnådde score for juni-konkurransen:

2 poeng.

Reidar Aadne, Oslo, K. Aarskog, Fitjar, Kristian Arnesen, Narvik, O. Clausen, Fredrikstad, Trygg Eriksen, Bodø, Arvid Evjen, Hamar, Tormod Gjestland jr., Heroya, Haakon Gunnes, Skien, Birger Johansen, Drammen,

Sigurd T. Johnsen, Tønsberg, Johan Lambine, Trondheim, Harald Lund, Lilleaker, Olger Mjaatvedt, Bergen, Arthur Olsen, Frogner pr. Skien, Finn Opsahl, Koppang, Dagfinn Schinstad, Trondheim, Olav E. Schionberg, Steinkjer, L. Stormbo, Oslo, Lorentz Strand, Tønsberg, Erling Svanberg, Bodo, Kr. Svenning, Narvik, Bj. Sylvin, Oslo, Håkon Tokle, Fofjorden, Torolv Tveiten, Steinkjer.

1 poeng.

Aage Bergeland, Sandnes, Per Bø, Fåvang, William Fredriksen, Rodberg, Arne Gåserød, Tønsberg, Kristen Hansen, Stub pr. Sandefjord, Sig. Hauge, Oslo, Halvor Holder, Steinkjer, Daniel Hvalrygg, Nøtterøy, Hans Jacobsen jun., Vestby, Erik Jansen, Bergen, Olav

Kjerpeseth, Arnes, Thoralf Larsen, Tyssedal, Oluf Larsgård, Tjøtta, Johan Lie, Mo i Rana, E. Lund Hansen, Grorud, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Nils A. Nilssen, Bodo, Lars Raknes, Haugesund, Erling Ruud, Roverud, Bjarne Sunde, Florø, Gunnar Tokle, Ørstavik, Leo Tvedt, Tyssedal.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 korstokker i etui fra firmaet Emil Moestue A/S, vunnet av Torolv Tveiten, Steinkjer, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av Harald Lund, Guvernørens vei 18, Lilleaker. Premiene blir sendt vinnerne i posten.

Stillingen blant de beste etter junikonkurransen er:

11 poeng: Finn Opsahl og Olav E. Schionberg.

10 poeng: Reidar Aadne, Tormod Gjestland jr. og Harald Lund.

9 poeng: K. Aarskog, Arvid Evjen, Haakon Gunnes, Dagfinn Schinstad, Lorentz Strand.

Nytt opplag.

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurransen, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Hefftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

Skandinaviske bridgemagasin.

Det ser ut som om det nordiske bridgesamkvem skal bli livligere enn noen gang før, og det er derfor ikke det dumme å følge med i dansk og svensk bridge. Begge land har gode, velredigerte bridgemagasin, som det absolutt er verdt å lese.

«Dansk Bridge» har egen kommisjonær i Norge, Erling Wagle, Erling Skjalgssøns gt. 34 B, Oslo. Det svenske «Bridgetidningen» har ingen norsk kommisjonær, men vi tenker f. eks. Narvesen kan formidle abonnementet. Den svenske adressen er Drottninggatan 112, Stockholm.

Sinsen bridgeklubb

har hatt en tur til Gøteborg. Det ble først spilt en match mot Culbersonklubben med 4 lag fra hver klubb etter Wienerberegningen. Sinsen I vant med 109—71 (7—1), Sinsen II vant 123—112 (5—3), Sinsen III vant 104—86 (6—2) og Sinsen IV spilte uavgjort 94—93 (4—4). Sammenlagt vant Sinsen med 22 vinnerpoeng mot 10.

I en parturnering som ble spilt

etterpå ble resultatet: 1. Hansen—Hansen, Sinsen 662, 2. Skyseth—Pettersen, Sinsen 655, 3. Eide—Andersen, Sinsen 621, 4. Werner—Rex, Stockholm/Halmstad 618, 5. Lindgren—Ringén, Sinsen 617. Ennå et Sinsenpar var blant de 10 beste.

Den kjente svenske elitespiller Einar Werner skriver i «Bridgetidningen» følgende: «Den norske klubben Sinsen, som bl. a. har vunnet det norske mesterskapet for klubber, og har hatt representanter med på Norges seirende lag i Nordisk Mesterskap, var innbudt til Gøteborg i juli av Culbertsonklubben. Til avslutning var det en parturning, alle klubber på vestkysten var invitert. Selv var jeg, skjønt stockholm, i Halmstad. Hva nå? Som gammel Tylösandsboer lykkedes det meg å bli medlem i Halmstads Br.kl., hvoretter jeg sammen med min nye partner Stig Rex dro avgårde i bil til møtet.

Unektelig ble man imponert av de norske spillere. De hadde altså spilt Norsk mesterskap, Nordisk mesterskap samt klubbmatch mot Culbertsonklubben, og *vunnet alt*. Det var trette og «utfestede» gutter som utvilte Stig og jeg møtte. Men nordmennene holdt tross alle strabasser sin standard ved å dra avgårde med første, annen, tredje og femteplass. En strålende prestasjon, som man bøyer seg for.»

Arrangementet i Nordisk mesterskap.

Vi har allerede gitt arrangørene av Nordisk Mesterskap sin fortjente hyldest, men det kan kanskje være interessant å se hva det svenske «Bridgetidningen» skriver:

Nordisk Mesterskap i bridge ble en strålende bridefest. Turneringsmaskineriet under Kreftings overledelse med mengder av dyktige medhjelpere og andre funksjonærer gikk på veloljede kulelager, alt til den minste detalj var vel gjennomtenkt og utmerket gjennomført. Men det var ingen premiere på storturneringer innen Norsk Bridgeforbund.

Vanligvis utarbeides et referat fra en turnering på den måten at en først nevner de sportslige prestasjoner, og så kommer det et par linjer til slutt, med at turneringsarrangementet var ekstra godt. Når vi her gjør en unntagelse og begynner med rammen, så er det av ovennevnte grunn, den virkelig suverene gjennomførelsen. Bare en slik liten detalj — her i Sverige totalt ukjent — å gi det store publikum en sjanse til å følge med i spillet: Etter hver sluttmelding satte regnskapsføreren ved bordet opp plakater på en stang, eksempelvis en plakat med en treer, under en plakat med et spartegn, og kanskje en tredje plakat med en x. Det er lett å forstå at det her spilles 3 doblede spar.

Resultatene kom meget kvikt opp på de store oppslagstavlene, der nasjonsemblemene gjorde det meget lett å få et overblikk over stillingen. Det så også bra ut at nye matchresultater først ble gjort i stand og deretter klebet opp på sin bestemte plass på tavlen, derved ble det langt penere enn om noen i ubekvem stilling skulle forsøke å skrive de nye resultater på tavlen. Små detaljer, men meget verdifulle og hyggelige.

Narvesens Norgesturnering i Bedrift-bridge.

Narvesens Kioskkompani Bedriftslag har sendt ut innbydelse til sin Norgesturnering i Bedrift-Bridge for 1947. Turneringen er åpen for alle bedrifter, offentlige institusjoner og kontorer fra hele det sydlige Norge — til og med Nord-Trøndelag. Hver bedrift, institusjon, o. l. kan stille så mange lag a 4 mann som de selv ønsker.

Anmeldelseskontingenten er kr. 20,- pr. lag. Heri er innbefattet startkontingent for 1. runde. Startkontingenten for de øvrige runder er kr. 10,— pr. lag pr. runde, maksimumskontingent for et lag er kr. 60,—. Anmeldelse sendes

Narvesens Kioskkompani Bedriftslag, postboks 125, Oslo innen 10. november. Turneringen er approbert av Norsk Bridgeforbund, og Forbundets turneringskomité fungerer som ankeinstans. Forbundet opplyser at spørsmålet om framtidige bedriftsturneringer vil bli framlagt på neste ting.

*

Turneringen ble som bekjent arrangert første gang ifjor. Det deltok da 169 lag. Det ble først spilt 5 runder etter utslagssystemet, og så ble de 8 gjenstående lag samlet til sluttkamper i Oslo. Norges Tannlegehøyskole vant turneringen. Etter de uttalelser som forelå ifjor må man gå ut fra at deltagertallet i år vil bli betraktelig større.

Pokal i Nordisk mesterskap.

Den kjente danske turneringsspiller, herr Kaalund-Jørgensen, har satt opp en flott pokal som et skal kjempes om i Nordisk Mesterskap. Pokalen har fått tilbakevirkende kraft fra i sommer, slik at Norge får den første aksjen. Med den vanlige danske høflighet er pokalen kalt «Oslopokalen i Nordisk Mesterskap». Nå har vi jo allerede en

Kommisjonærer

ansettes over hele landet.
Skriv etter betingelser og prøver.

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4, Oslo.

Oslopokal fra før, men vi tror neppe det kan skape forvekslinger.

Vi er sikker på vi har samtlige skandinaviske bridgespillere med oss når vi retter en hjertelig takk til herr Kaalund-Jørgensen for den flotte pokal.

Stikk den.

For ca. 15 år siden var det kamp mellom Culbertsons 2-åpning, som var krav til utgang, og den gamle 2-åpning som skulle vise 6-8 spillestikk. En norsk forfatter, som forsto at begge varianter hadde sine fordeler, foreslo i fullt alvor å bruke begge 2, men at man skulle fortelle makker når det forelå en kravmelding ved å si 2 «forcing-spar». Når det var en gammeldags 2-åpning, skulle man bare si 2 spar. I grunnen synd at han ikke fikk sitt forslag igjennom, det kunne bydd på store perspektiver. Hva gir De meg f. eks. for følgende meldingsforløp:

1 spar — 2 «sporre-klover»

hvorved svarhånden allerede har fastlagt spar som trumf, og går i gang med spørremeldinger.

Gangster-Hansen.

Hansen er en slu spiller ved bridgebordet. I nedenstående spill var han kommet i 6 spar.

♠ K D 6 4
♥ 9 5 3
♦ D Kn 4
♣ E K D

	N	
V		Ø
	S	

♠ E Kn 8 7 5
♥ E K D Kn
♦ 6 5
♣ 9 4

Vest spilte ut ruterkongen, som han får beholde. Før Vest får tid til å spille en gang til, trekker Hansen fram en liten spar, og holder den slik at det var mulig for Vest å se den. Vest lot seg lure, han trodde Hansen nå var rensens i ruter, og skiftet til hjerter. Og så var resten lett, rutertaperen forsvant på bordets kløver. Således fikk Hansen sin kontrakt.